

ความภูมิใจในการทำงานด้านบำเพ็ญประโยชน์

อาจารย์ทัศนีย์ พุฒสา

ก่อนที่เราจะเข้ามาทำงานชมรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ รับรู้ได้ภายในใจตัวเองว่าเป็นสิ่งที่เราชอบ และโดยนิสัยส่วนตัว ก็ชอบช่วยเหลือคนอื่นอยู่แล้ว อะไรที่ทำเป็นประโยชน์ต่อสังคม คนอื่น เราพร้อมที่จะทำตลอดเวลา ดังนั้น เมื่อมารับหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมบำเพ็ญประโยชน์ จึงมีความตั้งใจที่จะให้นักศึกษาของชมรมปฏิบัติตนด้วยใจให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลและผู้อื่นจริง ๆ

คำอธิบายความหมายของ “ชมรมบำเพ็ญประโยชน์” ของเรานั้น ได้อธิบายให้สมาชิกรับทราบกันว่า เป็นชมรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ทั้งในรั้วมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย กิจกรรมจะมุ่งเน้นที่จะสร้างประโยชน์ต่อสังคม และส่วนรวม และยังมีเป้าหมายที่จะพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำ และปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะ พร้อมทั้งจะแนะนำและช่วยผู้อื่นอยู่เสมอ แก่นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

บำเพ็ญประโยชน์ และจิตอาสา ไม่ใช่เรื่องที่ต่างกัน

“บำเพ็ญประโยชน์” คือ ช่วยเหลือรับใช้ทำงานสร้างสรรค์การที่เป็นประโยชน์ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น นำกำลังความรู้ ความสามารถ กำลังกายและกำลังทรัพย์ ออกไปช่วยเหลือผู้อื่นตามสมควร แก่โอกาส มีหลักธรรมที่สำคัญอยู่ 2 ข้อ ประกอบด้วย การแบ่งปัน และการเสียสละ

ส่วน “จิตอาสา” คือจิตที่ไม่นิ่งดูตายต่อสังคม หรือความทุกข์ยากของคนอื่น และปรารถนาเข้าไปช่วย ไม่ใช่ด้วยการให้ทาน ให้เงิน แต่ด้วยการสละเวลา สละแรงกายเข้าไปช่วย ด้วยจิตที่เป็นสุขได้ช่วยเหลือผู้อื่น และมักจะเน้นว่า ไม่ใช่แค่ทำประโยชน์ต่อผู้อื่นเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการพัฒนาจิตใจของเราเองด้วย

ดังนั้น การทำงานชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ในการตั้งชื่อโครงการจะนำคำว่า “จิตอาสา” เข้ามาใช้ และพยายามให้นักศึกษาได้คิดโครงการที่จะสร้างประโยชน์ต่อสังคมหลากหลายรูปแบบ ยกตัวอย่างเช่น **สังคมที่เกี่ยวกับสถาบันการศึกษา** โรงเรียน เข้าไปช่วยเหลือโรงเรียนในต่างจังหวัดที่ได้รับงบประมาณน้อย น้องนักเรียนขาดแคลนทุนทรัพย์ ขาดอุปกรณ์การเรียน กิจกรรมที่ชมรมเข้าไปทำ เช่น จัดหาสีไปทาสีอาคารเรียน เครื่องเล่น โต๊ะกินข้าวในโรงอาหาร นำของอุปกรณ์เครื่องใช้ อุปกรณ์การเรียนไปบริจาค จัดห้องเรียน ห้องสมุด **สังคมผู้สูงอายุ** ไปเยี่ยมเยียนพูดคุย เลี้ยงอาหาร มอบสิ่งของเครื่องใช้ ร้องรำทำเพลงให้ผู้สูงอายุมีความสุข

สังคมธรรมชาติป่าชายเลน เรียนรู้การปลูกป่า และลงมือปลูกจริงเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ชายฝั่ง **สังคมผู้พิการทางสายตา** บริจาคแว่นตาให้ผู้ที่มีขาดแคลนทุนทรัพย์ สิ่งของขนมแจกให้น้อง ๆ เข้าไปสอนการบ้าน **สังคมของทหารที่ได้รับบาดเจ็บ** จากการป้องกันประเทศ จัดกิจกรรมเข้าเยี่ยมพูดคุยและมอบสิ่งของเครื่องใช้ **สังคมของหมาแมวจรจัด** ที่มีผู้ใจบุญและมูลนิธิเลี้ยงดู เราก็ขอเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลืออาหารสัตว์ ยารักษาโรค และอุปกรณ์เครื่องใช้ในการทำความสะอาดสถานที่ **สังคมของเด็กกำพร้า** ที่ต้องการความรักความอบอุ่น ชมรมเราก็เข้าไปจัดสันตนาการ เล่นเกมส์และมอบเสื้อผ้าเครื่องใช้ **สังคมชุมชนที่ห่างไกล** อยู่ในหุบเขาต้องเดินทางเข้าเมืองเป็นระยะทางที่ไกล ได้เข้าช่วยทำฝายชะลอน้ำ สานสัมพันธ์ที่ดีกับชาวบ้าน เป็นต้น

บำเพ็ญประโยชน์ และจิตอาสา การเป็น “ผู้ให้” เป็นความสุขแบบหนึ่งของชีวิต

จากการทำกิจกรรมโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้พูดคุยกับนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ เกือบทุกคนมีความรู้สึกคล้ายกันว่า มีความสุขมากที่มีโอกาสได้ทำประโยชน์ต่อสังคมและผู้อื่น ไม่เคยมีโอกาที่จะทำกิจกรรมแบบนี้มากนัก ทำให้รู้ว่ามีคนอีกมากที่ด้อยโอกาสกว่าเรา บางครั้งกิจกรรมที่ทำให้ฉัน สถานที่พัก จะลำบากแต่ก็มีความสุขที่เป็นผู้ให้ ที่สำคัญนักศึกษาได้จิตสำนึกที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เสียสละกำลังกายกำลังทรัพย์ด้วยความเต็มใจ

ถ้าจะมองให้ลึกลงไปอีก การให้ของเราให้เพียงนิดเดียว แต่สิ่งที่เราได้กลับมามากมายมหาศาล เราออกไปค่ายต่างจังหวัด ทำให้เราได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้าน เปิดโลกทัศน์และแง่มุมใหม่ ๆ ทุกชีวิตและสังคมที่พบเจอ ไม่ว่าชาวบ้าน ผู้สูงอายุ เด็กนักเรียน เด็กกำพร้า ทุกคนเป็นครู เป็นประสบการณ์ของเราทั้งสิ้น และการที่เราทำจิตอาสา บำเพ็ญประโยชน์ จะสอนให้เราอ่อนน้อมถ่อมตน ทั้งที่เราอยู่ในฐานะผู้ให้ แต่เราก็ต้องขอบคุณคนที่เราช่วยเหลือ เพราะเขาเปิดโอกาสให้เราได้รับรู้จักความสุขที่เกิดจากการให้
